

[Svend Auken]

ren og hans parti mener, der er grund til at sætte spørgsmålstegn ved de overdrevne positive forventninger til beskæftigelsesudviklingen, i alt fald på kort sigt.

For spørgeren og hans parti er stillingtagen til EF-pakken et politisk spørgsmål, mens de økonomiske fordele og ulemper synes mindre væsentlige. Denne vurdering bekræftes også af de fleste uafhængige økonomer.

Svar (25/2 86):

Statsministeren (Poul Schlüter):

Den samlede eksport af varer og tjenesteydelser udgjorde i 1985 38 pct. af det danske bruttonationalprodukt. 43,6 pct. af den samlede vareeksport gik i 1985 til EF. Det fremgår heraf, at den danske økonomi i meget høj grad er baseret på deltagelse i den internationale arbejdsdeling.

Heraf følger som en logisk konsekvens, at Danmark har interesse i en så fri adgang til andre landes markeder som muligt.

Der er udført en række undersøgelser om betydningen af tekniske handelshindringer. Jeg skal først og fremmest henvise til Industrirådets undersøgelse udarbejdet i maj 1985. Heri siges, at 45 pct. af danske virksomheder med 63 pct. af de ansatte har mødt væsentlige handelshindringer. Prøvning og myndighedsgodkendelse tegner sig for 33 pct. af de handelshindringer, danske virksomheder støder på. Standarder, normer og mærkning for 27 pct. Det er netop disse to områder, som er omfattet af de bestemmelser i EF-pakken, der har til formål at omforme EF til ét stort fælles marked.

Det fremgår endvidere af Industrirådets undersøgelse, at af i alt 1.038 meddelelser om handelshindringer på samtlige eksportmarkeder hidrører 42 pct. fra samhandelen med de øvrige EF-lande.

Med skrivelse af 7. februar 1986 har folketingets markedsudvalg fået en udførlig redegørelse for, hvilke dansk fremstillede produkter der i dag er afskåret fra at blive markedsført i et eller flere EF-medlemslande på grund af tekniske handelshindringer. Der er i et bilag til denne redegørelse opregnet 56 varegrupper, som på den ene eller den anden måde er stødt på problemer i form af tekniske handelshindringer. Denne opregning viser, at der er tale om et bredt udsnit af dansk

industri, som mere eller mindre afskæres fra at eksportere til et eller flere af de øvrige EF-lande.

Spørgsmålet kan således besvares med at henvise til, at det blandt andet er inden for disse sektorer, at der kan ventes flere arbejdspladser i Danmark som følge af bedre adgang til de øvrige EF-landes markeder. Jeg skal endvidere henvise til, at Kommissionen i de seneste år har lavet en lang række undersøgelser om betydningen af det store fælles marked. Sammenfattende er Kommissionen nået frem til den konklusion, at der kan opnås en besparelse på 5-10 pct. af den samlede omsætning, hvis de nuværende hindringer for den frie vareomsætning afvikles. En sådan besparelse vil naturligvis slå igennem på forbrugerpriserne og derigennem indebære en velstandsstigning i hele EF-området, herunder i Danmark. Den således forøgede købekraft kan ventes at påvirke produktion og beskæftigelse i opadgående retning.

Hertil kommer den afledte virkning i form af en bedre konkurrencestilling over for USA og Japan i kraft af det store fælles marked. Spørgeren er utvivlsomt bekendt med en række undersøgelser, der entydigt peger på, at en meget stor del af Europas efterslæb på det teknologiske område kan tilskrives, at europæiske virksomheder ikke på samme måde som amerikanske og japanske har et stort hjemmemarked i ryggen.

Der er næppe tvivl om, at for en dansk virksomhed, der i stedet for at producere til et marked med 5 millioner indbyggere får adgang til et marked med 320 millioner indbyggere, er dette en væsentlig større fordel, end adgangen til det lille danske marked er for en virksomhed placeret i et af de store europæiske lande.

Med hensyn til spørgsmålet om, på hvilke områder en åbning af det danske marked vil koste arbejdspladser, skal jeg henlede opmærksomheden på, at Danmark ikke anvender tekniske handelshindringer til beskyttelse af egen industri. Dette forhold belyses af, at Danmark aldrig er blevet dømt ved EF-Domstolen for overtrædelse af artikel 30, som netop er den artikel i traktaten, som forbyder beskyttelse af det nationale marked på bekostning af de øvrige medlemslande.

På denne baggrund er der ikke grund til at frygte tab af arbejdspladser. De positive virkninger for dansk økonomi og beskæftigelse